

vennie, hogy van tudatalatti lelki élet is, amely szoros kapcsolatban, sokszor hareban van a tudatossal. De ez a tudatalatti nemcsak állati szexuális, vagy hatalmi ösztön, lehet más is. A pedagógus nemcsak idegbetegekkel foglalkozik, mint az idegorvos, hanem leggyakrabban egészséges idegrendszerű, normális gyermekekkel. A tudatalatti élet elé gátakat kell állítani. A nevelésnek feladata tehát nemcsak pozitívum, hanem negatívum is: gátlásokat létesíteni. A gátlás nélküli ember nem lehet eszményképünk. Cikkíró szerint korunkat a szexuális kérdés uralma jellemzi; előlött uralkodni kell, elterelni, vagy ha nem lehet, megnevesíteni. Hogyan és miképen? Az ifjúság figyelmét elterelni; jó segítség pedig az idején való házasság, ami ma a gazdasági viszonyok miatt későre tolódik.

A következő tanulmány *Cser János dr.*: „Szövegkiegészítés a 10–14 éves korban” címmel. *Várkonyi Hildebrand dr.* egyet. tanár kutatásainak és vizsgálatainak alapján végzett szövegkiegészítő-próba eredményeit dolgozza fel statisztikai módszerekkel. *Volly István a betlehemező fővárosi gyermekekről* írt. Bő terjedelmű a folyóiratnak „Figyelő” és „Irodalom” című rovata is.

Kereskedelmi Szakoktatás: 1935–36 1–2. szám. Első szám *Dengl János dr.*-nak a Kereskedelmi Szakiskolai Tanárok Országos Egyesületének 42. rendes közgyűlésén tartott *elnöki megnyitóját* közli. Beszédében azzal a váddal foglalkozik, amely több ízben hangzott el a kereskedelmi szakoktatás fogyatékosságairól. A bajok okát keresve, arra az eredményre jut, hogy a gyenge eredmények a tanulmányanyag aránytalanul gyenge előképzettségében és gyenge képességében találják magyarázatukat. Szerinte ez így lesz, amíg „tanítványaink 80%-át a polgári iskolából kapjuk a legelemibb ismeretek hiányával” és nyomorúságot élő társadalmi rétegekből.

Kérdés, ildomos-e és okadatolt-e valamely vádat más iskolafajra tolni? Mik azok az „elemi ismeretek”, amelyeket a polgári iskola nem nyújt? Innitt-amott elhangzott véleményekből tudjuk, hogy kereskedelmi szakoktatási körök a jó polgári iskolát úgy képzelik el, mint elsőfokú kereskedelmi iskolát, telítve kereskedelmi ismeretekkel és előkészítő módszerekkel. Csak azt felejtik el, hogy ami rájuk nézve 80%, az a polgári iskolai tanulóknak csekély 0/6-a s talán még sem lehet egy töredék érdekében a nagy többség szükségleteit elhanyagolni, vagy irányítani.

Dr. Rubinyi Mózes rövid cikkében a filmen és színpadon gyakran szereplő torz tanári figurák további szerepeltetése ellen szól, mert ezzel az írók rossz szolgálatot tesznek a nevelés fontos ügyének.

A második számban *Nyárády József a kereskedelmi levelezésben mutatkozó gyenge eredmények okát* kutatja. Kiemeli, hogy véleménye szerint a tanuló semmiért sem felelős. A bajok a tanárképzésben és a kereskedelmi iskolák belső szervezetében van.

Végh Kálmán igen alapos tanulmányban foglalja össze az 1934–35. évi kereskedelmi iskolai *Értesítők* adatait.

A Népoktatási Szemle 1935. évi 2–3. számát művészeti kérdéseknek szentelte. Kiváló művészeink nyilatkoznak a művészi hivatásról. *Tóbiás Irén* nagy gondolkodóinknak, (Kazinczy, Széchenyi, Eötvös, stb.) a képzőművé-

szetről való felfogását vázolja. *Nagy Zoltán* ismerteti a magyar művészet irányait. *Mitrovics Gyula* azt a kérdést fejtegeti, hogyan lehet a képzőművészetet a népiskolai nevelés szolgálatába állítani, illetve a népiskola miképpen nevelhet művészi ízlésre. *Adorján József* példáját mutatja, hogy művészi festmények megismerlése után miképpen tárgyalja meg a tanító a gyermekekkel a látottakat. *Ősz Béla dr.* folytatja a külföldi népoktatás és iskolafelügyelet ismertetését. Ebben a számban Belgium, Spanyolország és Portugália van soron.

Az Iskola és Egészség 1935. júniusi számának cikkei közül minden pedagógust érdekelnek a következők: *Korpits Júlia*: Az egészségstan az erkölcsi nevelés szolgálatában; *Herglöz Jenő*: Az új székesfővárosi iskolai szív- és sportszakorvosi intézet feladatköre; *Reitter József—Maksay Ferenc—Szemző Róza*: Egészségügyi propaganda az iskolában. Mindhárom szülői értekezleten szerepelt, sorrendben a következő témákkal: A gyermek higiénikus ápolása a vakációban; A nemi betegségekről; A mandulák szerepe a szervezetben és eltávolításuk feltételei. *Matzko Gyula.*

A „Psychologie et la Vie” 1935. aug.-i száma a *családi nevelés* kérdéseivel foglalkozik. Vezető kérdés: mennyiben szükséges a „megértés” a családban a gyermekek és szülők között és mily eszközökkel lehet előmozdítani? A folyóirat köré csoportosult rendes írógárda (Cornélissen, Montmasson, Masson-Oursel, Aurel, Drabovitch, Mandeville, Brandt, Lenormant, Didier, Ripa de Poveredo, Martineau, Bréval, stb.) gyakorlati tanácsaiból s észrevételeiből itt közlünk néhányat. A régi és a mai nemzedék közötti ellentétéről az a nézetük, hogy a mai ifjú nemzedék apáinál sokkal inkább rabja a cinizmusnak, az erkölcsi tekinteteket magától messze eldobó törtetésnek (arri-vizmus), a teljes kétkedésnek, vagy a dogmatikus fanatizmusnak . . . Mit lehetne tenniök a nevelőknek a „30 éven aluliak” ezen erkölcsi „anarchiájával” szemben? -- sóhajtott fel a francia közélet egyik szemlélője. Felelet: először a nevelőknek a saját fejükben kell rendet teremteniök s egyaránt tartózkodniok kell a végletes kételkedéstől is, meg a fanatizmus bármely nemétől; vizsgálniok kell önmagukat: nem hanyagolták-e el egyik, vagy másik pontban gyermekeik nevelését? Az ifjúság *újrannevelése* (rééducation) volna égetően szükséges: a másik fontos eszköz erre a szülők *megértő* viselkedése és egyetértése a kellő rendszabályok alkalmazásában. Ami a megértést illeti: tanulmányozni kell a gyermeket s másfelől iparkodjani a szülők beleélni magukat a gyermek helyzetébe. A megismerésnek ehhez a két módjához járul még az önismeretre való törekvés. A megismerés feltétele, hogy szeressük is a gyermeket; ha igaz, hogy először meg kell érteni azt, amit vagy akit szeretni kívánunk, akkor igaz az is, hogy csak a szeretet érzése fogja tökéletességre vinni ismeretünket. Ismerni kell a gyermek sajátos lelkiségét; egyfelől tulni kell, hogy ő jól ismeri szülőit s különösen azok gyengéit; másfelől, mivel a gyermek a gyengébb fél a nevelésben, lényegileg védekező álláspontot foglal el öntudatlanul is; innen ered sok, ú. n. „gyermekhiba”, pl. a hazugság, vagy a „hanyagságnak” nevezett iskolai jelenség számtalan esete. Sokban segíti a szülőket pl. az átöröklés törvényeinek, vagy